

ALGEMENE BESCHOUWINGEN 2016 GroenLinks

Over tijden en woorden

Voorschoten ... de tijden veranderen en wij veranderen mee. Zo ook onze opgaven, onze uitdagingen. En de betekenis van onze woorden.

“When I use a word,’ Humpty Dumpty said in rather a scornful tone, ‘it means just what I choose it to mean — neither more nor less.’

— Lewis Carroll, Alice's Adventures in Wonderland

Als gemeenteraad staan wij voor een belangrijke taak: niet alleen de burgers vertegenwoordigen, kaders stellen, controleren, maar ook open oog en oor houden voor de uitdagingen die onze tijd biedt. Een antwoord formuleren op de vraag wat ons nu te doen staat, wat het belangrijkste is.

De tijden veranderen, de woorden en hun betekenis veranderen mee....

Neem het woord verantwoordelijkheid.

Wat is de verantwoordelijkheid van een gemeentebestuur?

Betekent verantwoordelijkheid het rond krijgen van de begroting?

Betekent het het in stand houden van een solide leefomgeving? Tot hoever strekt verantwoordelijkheid zich uit? Tot onszelf, onze tijd, onze plaats? Of strekt verantwoordelijkheid zich uit naar andere plaatsen, komende generaties? Zie bv de uitspraak vd paus:

Met wat voor doel gaan wij door deze wereld? ... Waarom heeft deze aarde ons nodig? Daarom is het niet meer voldoende dat wij ons zorgen moeten maken voor de toekomstige generaties. Wij moeten ons realiseren dat de waardigheid van onszelf op het spel staat. Wij zijn de eerste belanghebbenden om een planeet door te geven die bewoonbaar is voor de mensheid die na ons zal komen. Het is een drama voor onszelf, omdat dit verwijst naar de betekenis van onze doorgang op deze aarde.(Laudate si)

De afgelopen jaren heeft GL met lede ogen gezien hoe onze leefomgeving steeds verder wordt aangetast. In het noorden tast de RijnlandRoute de vijf polders ernstig aan, in het zuiden zal de Duivenvoordecorridor meer worden bebouwd dan eerst de bedoeling was. Het klimaat verandert

merkbaar: het wordt gemiddeld warmer, de regenbuien zijn heftiger, er is meer droogte, mensen vluchten naar ons toe vanwege droogte en conflict. De stand van de weidevogels is uitermate zorgwekkend. Ik noem een voorbeeld: De grutto is een met uitsterven bedreigde vogel, die echt thuis hoort in Nederland. In de jaren tachtig leefden er ruim 100.000 paar in ons land, vandaag de dag minder dan 30.000 paar. De RijnlandRoute zal hun broedgebied, onze polders, ernstig aantasten en hen weggagen.

Waarom zou het *niet* de verantwoordelijkheid van het gemeentebestuur zijn om op te komen voor onze natuurlijke leefomgeving? En waarom zouden we ons *niet* moeten inspannen voor de komende generaties?

Waarom zouden we ons *niet* inzetten voor een goed klimaatbeleid: gericht op adaptatie en voorkoming?

Wij zouden het niet weten. Over 100 jaar zullen mensen ons vragen hoe wij op de bres hebben gestaan voor onze prachtige wereld, niet of de begroting rond was. Wij dragen verantwoordelijkheid. Onze motie concrete klimaatambities is aanzienlijk minder ambitieus uitgevoerd dan erin stond. Wij rekenen erop dat het college hiermee echt voortvarender aan de slag gaat. Daarbovenop stellen wij wederom met een motie voor een lokale klimaatop te organiseren. Nu de klimaatverandering zich sneller en heftiger voltrekt dan ook wij dachten, willen wij de kennis en kunde in Voorschoten bundelen en ons richten op een klimaatbestendige toekomst in ons eigen dorp.

Voor nu de regio HollandRijnland, waar Voorschoten met oa Leiden deel van uitmaakt, heeft onderzocht wat de grote gevolgen zijn van energieneutraliteit in 2040 in de regio, hoe ingrijpend ons landschap zal veranderen, hoe belangrijk het is nu in te zetten op forse energiebesparing. Het college zou dat op de agenda van een openbare raad moeten zetten. Wel zo eerlijk en open naar de burgers toe.

Is Voorschoten te klein voor deze ambities? Welnee. Kwestie van de eerste stap zetten en dan de volgende. Oftewel:

Alice thought to herself "I don't see how he can ever finish, if he doesn't begin."

— Lewis Carroll, *Alice's Adventures in Wonderland*

Wat is verantwoordelijkheid?

Onze invulling van dat begrip laat zien wat voor ons belangrijk is. Ja, de geldhuishouding, maar ook de sociale samenhang. Zorg voor meer sociale

huurwoningen, Voorschoten heeft daarvan echt minder dan gemiddeld. Zorg dat het sociale vangnet betrouwbaar is, zorg dat zo veel mogelijk mensen zich serieus genomen voelen. Het keer op keer in de kou laten staan van bijvoorbeeld de mensen in de Dobbewijk baart ons zorgen: voor deze burgers, maar ook voor de samenleving als geheel, ons politieke systeem. Hoe lang kunnen mensen worden teleurgesteld voordat ze hun geloof in bestuur en politiek verliezen? De nota Burgers Betrekken in Voorschoten is wel aangenomen door de raad, een goede zaak, zeker, maar de uitwerking hiervan in de praktijk zal de waarde van het document bepalen.

Betrek alle mensen. Zorg dat mensen met een beperking overal kunnen komen, ook in de nieuwbouw op het Deltaplein, waar €4 miljoen euro van de gemeente in zit, mede opgebracht door diezelfde mensen. Wij zien uit naar de wijze waarop het college in 2017 de toegankelijkheid voor iedereen in Voorschoten zal gaan borgen.

Verantwoordelijkheid is ook goed bijhouden hoe de taken in het sociale domein worden uitgevoerd. De monitor sociaal domein geeft ons al informatie over de uitvoering van de taken hier. De monitor en berichten uit media en samenleving leiden ertoe dat wij bij motie het college oproepen te inventariseren of Voorschoten ook te kampen heeft met problemen in de jeugdzorg.

En de winkelstrip aan de Beethovenlaan: bloeiend tot vreugde van velen, ondanks het feit dat deze uit de toekomst is geschreven door het college. Hulde aan de verantwoordelijke ondernemers. Dit relateert ook meteen de waarde van visies die slechts een deel van de (economische) werkelijkheid betreffen.

Verantwoordelijkheid strekt zich ook uit naar ons politieke systeem. Het Voorschotense gemeentebestuur lijkt zich vooral bezig te houden met boekhouden. Dit gaat ten koste van een open blik naar de toekomst. En ten koste van de effectiviteit van het gemeentebestuur. GroenLinks heeft steeds een constructieve inbreng geleverd. GroenLinks heeft keer op keer toezeggingen gekregen, moties zijn aangenomen, maar te vaak zijn toezeggingen niet gestand gedaan, moties niet uitgevoerd. En dan zwijgen we maar over de besteding van de reserve duurzaamheid. Er ligt nu wel een plan, maar een klein stukje daarvan komt voorjaar 2017 in de raad. Na 8 jaar.. Wat zegt dat over het serieus nemen van de raad, over de onmacht en/of onwil van een gemeentebestuur?

Nee, de motie ontstienen tuinen dienen we toch maar niet voor de derde keer in. Al twee jaar merken we weinig van de toezegging van het college deze motie uit te voeren, hoeveel zin heeft het dan opnieuw een oproep te doen? Ons is nu een communicatieplan beloofd. Na twee jaar een plan. Soms vraag je je af of Voorschoten wel voldoende capaciteit heeft om haar taken fatsoenlijk uit te voeren. Toen GroenLinks vroeg om solide inzet op duurzaamheid, kregen we als antwoord dat de raad zich niet moet bemoeien met de werkorganisatie. Maar het gaat om onze ambities.

Prioriteit van het college is het rond krijgen van de begroting. Volgens de begroting zijn het nog steeds financieel moeilijke tijden die scherpe keuzes tot gevolg hebben. De €39 miljoen aan NUON gelden waren opeens praktisch op, gelden waarmee we de Duivenvoordecorridor groen hadden kunnen houden. Wij wijzen er nog maar eens op dat het kritisch zelfonderzoek waartoe GL, D66 en de SP ruim twee jaar geleden opriepen, niet gesteund werd door de rest van de gemeenteraad. Wij vinden dat nog steeds jammer.

Het meerjarig beeld is dat Voorschoten te maken krijgt met een tekort van 3 miljoen. Er kwamen dus maatregelen. De gemeenteraad, met uitzondering van GroenLinks, legde in juli eensklaps, onaangekondigd en eenzijdig een bezuiniging op aan het ambtelijk apparaat dat wij delen met Wassenaar. Nu moet Voorschoten aangeven welke taken moeten vervallen. Dat kan nog wel even duren. Een bezuiniging van 10% op de beheerplannen zal leiden tot meer kosten in de toekomst, maar afgezien daarvan: niets meer gehoord over de haalbaarheid daarvan. Wat wel doorgaat: het zorggeld van het Rijk gaat voor anderhalf miljoen naar het rond krijgen van de begroting, en dat terwijl de raad in juli had bepaald dat er geen plafond mocht komen op de reserve sociaal domein. Juist vanwege de onzekerheden omdat we deze taken nog maar zo kort uitvoeren, en vanwege verwachte bezuinigingen van het Rijk. Mocht er in 2017 toch meer geld nodig blijken te zijn, bv voor echte zorg op maat, dan is dat er dus niet meer. Hiervoor was het zorggeld nooit bedoeld natuurlijk. Voor GroenLinks is deze maatregel echt onacceptabel. Vandaar een motie met de SP om betaald parkeren in te voeren, om zo inkomsten te verwerven, en zorggeld primair te gebruiken voor zorg.

Het college boekhoudt voort, om provinciaal toezicht door de provincie te voorkomen, maar als we daardoor onze kerntaken niet meer kunnen

uitvoeren, wat is dan de waarde van onze zelfstandigheid? Als riolering in de Leidseweg Noord moet worden vernieuwd, moet deze dus worden vernieuwd. Punt. Voor GroenLinks staat het belang van de Voorschotenaren voorop.

Ja, wij hebben altijd gepleit voor zelfstandigheid. Het is wel de vraag onder welke voorwaarden we zelfstandig kunnen blijven.

Samenwerken is hoe dan ook belangrijk, gezien de uitdagingen waar we voor staan. GroenLinks houdt een open oog voor de samenwerking naar het noorden, het zuiden en het westen. Wij zien de verdere discussie in en met de Leidse regio met belangstelling tegemoet.

En het college, het boekhoudt voort ...

Al dat boekhouden heeft de financiële problemen niet opgelost, dat is zeker. Wel zullen volgende colleges worden geconfronteerd met de kosten die deze wijze van boekhouden met zich meebrengt. Goedkoop is tenslotte duurkoop. Wat het wel heeft opgeleverd, is dat echte uitdagingen, in de echte wereld, niet zijn aangegaan.

Wat levert het ook op? Nou, de indruk dat het wel allemaal meevalt met onze financiën.. een kunstgrasveld voor de voetbal, waardoor er nu geen geld meer is voor de gemeentepagina in de lokale media, €50.000 voor het opknappen van het centrum .. het kan allemaal. We gunnen iedereen het beste, maar we begrijpen niet hoe mensen gaat worden uitgelegd dat er niet voldoende geld voor zorg is maar wel voor het centrum en kunstgras.

Er worden nu dus wel degelijk keuzes gemaakt. Veel kan niet, want de financiën,.. maar sommige dingen kunnen dan toch weer wel..

We naderen een kruispunt op een lange, moeizame weg. De schatkist raakt leeg, aan belangrijke taken dreigen we niet meer toe te komen, en we zien nu wie daarvan als eerste de schade ondervinden: kwetsbare burgers, onze leefomgeving. Het kan echt anders.

Wij pleiten voor een brede invulling van het woord verantwoordelijkheid. Verantwoordelijkheid naar elkaar, naar onze burgers van nu en later, naar onze natuurlijke omgeving.

Wij geloven dat het mogelijk is, wij weten dat het noodzakelijk is.

Laten we daarom vandaag de eerste stappen zetten.

***“Alice: This is impossible.
The Mad Hatter: Only if you believe it is.”
— Lewis Carroll***
